

نزاع با جمهوری اسلامی؛ پیش از پیروزی انقلاب!

۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ ساعت ۱۱:۳۵

جمهوری اسلامی از بدو پیدایش ذاتا نظامی مغایر منافع ایالات متحده به عنوان هژمون بین الملل بوده است. این مسئله نکته پیچیده ای نیست؛ می دانیم که انقلاب اسلامی در کشوری به وقوع پیوست که به عنوان متحد ممتاز ایالات متحده در منطقه خلیج فارس و خاورمیانه نقش ژاندارمی را برعهده داشت. انقلابی که در کنار مبارزه با استبداد داخلی استعمار و امپریالیسم خارجی (یعنی ایالات متحده) به عنوان متحد شاه را نیز هدف قرار داده بود. تا پیش از سقوط سلسله پهلوی ایران به عنوان یکی از مهمترین پایگاه های ایالات متحده به حساب می آمد. از همین رو کاملا طبیعی به نظر می رسد که آمریکایی ها، با انقلاب اسلامی و نظام بر آمده از آن به نزاع برخیزند و به انحاء مختلف تلاش نمایند آن را سرنگونی کنند. خاطرات آمریکایی ها، بهترین سند بر این مدعاست. جالب آنکه مقابله با حکومت جمهوری اسلامی، حتی پیش از روی کار آمدن آن، مدنظر ایالات متحده بوده است! به این عبارات دقت کنید:

جوان و تاریخ- تاریخ شفاهی

«سولیوان [۱] اعتقاد داشت که جمهوری اسلامی مورد درخواست مردم به رهبری [امام خمینی] واقعیتی گریز ناپذیر است. سولیوان هیچ اعتقادی به پایگاه مردمی و توانایی بختیار نداشت. معتقد بود که باید تسلیم واقعیت محتوم شد و مستقیما با تصور روی کار آمدن یک دولت از سوی امام خمینی کار کنیم و از حالا برنامه مقابله با آن را بریزیم» [۲] تاکید از ماست]

نویسنده عبارات فوق ژنرال رابرت هایزر است. می دانیم که در ماه های پایانی حکومت پهلوی، آمریکایی ها یکی از کار کشته ترین نظامیان خود را به ایران فرستادند تا بتواند با طرح و اجرای یک کودتا، دوام حکومت شاه را تضمین کنند. آمریکایی ها امیدوار بودند تا بتوانند یک بار دیگر آنچه در کودتای ۲۸ مرداد روی داد را تکرار کنند و شاه را به عنوان حاکم بلامنازع خود در تهران حفظ کنند. اگرچه به نظر می رسد که خود هایزر امید کمتری به موفقیت طرح خود داشته زیرا بر گفتگو با امام خمینی پافشاری می کرد:

«اعتقاد داشتم که فاجعه آمیزترین احتمال این خواهد بود که آیت الله به ایران بازگردد، بدون آن که ما توانسته باشیم ابتدا با او

از سخنان ژنرال هایزر که بگذریم، سخنان مورد اشاره سولیوانا به نقل از هایزر [در بردارنده نکات مهمی است، از جمله آنکه سخنان وی دو شبهه دیگر را نیز که امروزه در مورد جمهوری اسلامی به کار می رود، پاسخ می دهد:

اول اینکه حتی آمریکایی ها نیز می دانستند کابینه بختیار به عنوان آخرین کابینه برآمده در سلسله پهلوی هیچگونه مشروعیتی ندارد.

دوم آنکه جمهوری اسلامی به عنوان یک نظام حکومتی از مدتها پیش از انقلاب به عنوان یک ایده وجود داشته است. می دانیم که بسیاری از جریان های معارض وقتی نتوانستند در حکومت پس از انقلاب نفوذ کنند، به طرح ادعاهای مختلفی درباره حکومت جمهوری اسلامی پرداختند. یکی اینکه انقلاب آنها مصادره شده است و جریان های مذهبی انقلاب را از مسیر اصلی آن خارج کرده اند. این نکته حتی در شعارهای مردم نیز به خوبی مشخص است: «استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی.»

پی نوشتها:

[۱] آخرین سفیر ایالات متحده در ایران

[۲] رابرت هایزر، ماموریت در تهران: خاطرات ژنرال هایزر، ترجمه: علی اکبر عبدالرشیدی، تهران: اطلاعات، ۱۳۶۵، چاپ پنجم، ص

۱۰۱

[۳] همان

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۲۹۸۲/انقلاب-پیروزی-پیش-اسلامی-جمهوری-نزاء/۲۲۹۸۲>